

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 191).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): De Principper, paa hvilke Forligsmandsvirksomheden hidtil har hvilet, er i Hovedsagen fulgt i det foreliggende Lovforslag. Dette fremsættes i Henhold til § 81 i Lov Nr. 20 af 18. Januar 1918, hvori det bestemmes, at denne Lov har Gyldighed indtil 1. April 1922. Indenrigsministeriet har, før dette Lovforslag fremsattes, angaaende Ændringer i den hidtil gældende Forligsmandslov hørt Den faste Voldgiftsret og Statens Forligsmand i Arbejdsstridigheder, og begge Institutioner foreslog nedsat et mindre Udvalg til Sagens Overvejelse. Dette Udvalg blev nedsat den 4. Oktober, og i det fik Sæde, foruden Formanden for Den faste Voldgiftsret og Forligsmanden samt hans Stedfortræder, 5 Repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening og 5 Repræsentanter for de samvirkende Fagforbund. Resultatet af dette Udvalgs Overvejelser blev en fuldstændig enstemmig Indstilling til Indenrigsministeriet, en Indstilling, som Indenrigsministeriet har fulgt, dog med Tilføjelse af et mindre vigtigt Punkt, som angaar Fremgangsmaaden ved Udpegning af en ny Forligsmand i det Tilfælde, at en Forligsmand fratræder inden Udløbet af den Periode, for hvilken han er valgt. Udvalget har endvidere ledsaget sin Indstilling til Ministeriet med meget udførlige Bemærkninger, hvorved der paa baade fyldig og fyldestgørende Maade redegøres for, at man foreslaar Forligsinstitutionen virkende efter de hidtil fulgte Principper, men saaledes, at den enkelte Forligsmand og hans Stedfortræder erstattes med en Forligsinstitution paa 3 Medlemmer, og de Tanker, som har ført Udvalget til dette Resultat, kan Ministeriet ganske tiltræde. Begrundelsen for at gaa over til en Forligsinstitution paa 3 Medlemmer er den, at der for det første er en meget betydelig Vækst i Antallet af Sager, som paakalder Forligsmandens Virksomhed, endvidere at Perioden for Overenskomsterne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som tidligere var 5-aarig, senere 2-aarig, nu i de fleste Tilfælde er 1-aarig, hvorhos Overenskomsterne udløber paa omtrent samme Tid af Aaret. Følgen bliver,

at Forligsmandens Arbejde i de seneste Aar ikke som tidligere fordeles jævnt over Aaret, men samler sig om ganske bestemte Perioder og i disse maa siges at være aldeles overvældende, aldeles uoverkommeligt for Enkeltmand. Fremdeles har de Interessestridigheder, der er forekommet i de senere Aar, været af den Beskaffenhed, at der er blevet lagt et uhyre Ansvar paa Enkeltmand for Resultatet af Mæglingen. Forholdet har hidtil været det, at skønt der foruden Forligsmanden var en Stedfortræder, var der dog ikke nogen egentlig Samvirken mellem de to, idet Stedfortræderens Opgave kun var at erstatte Forligsmanden, naar Forholdene gjorde det vanskeligt eller umuligt for denne at besørge Mæglingen, enten fordi han varetog andre Mæglingsforhandlinger, eller fordi hans private Virksomhed lagde ham afgørende Hindringer i Vejen. Jeg mener, at Forholdene vedvarende bør formes saaledes for Forligsinstitutionen, at Forligsmanden kan opretholde privat Virksomhed og ikke skal gaa over til at være en Tjenestemand indenfor Staten.

Forligsinstitutionen skal da nu efter Lovforslaget bestaa af 3 Medlemmer, der tænkes valgt for 3 Aar, saaledes at 1 Medlem afgaar aarligt. Derigennem bevares Kontinuiteten i Institutionen, og det samme Princip i Institutionens Arbejde, som har været fulgt i det foregaaende Aar, sikres nogle Aar frem i Tiden. Forligsmændene vælger af deres Midte en Formand og fastsætter for Kalenderaaret en Forretningsorden, hvorved det afgøres, i hvilke Arbejdsforhold eller indenfor hvilke Arbejdsperioder hver enkelt Forligsmand i paakommende Tilfælde skal mægle, dog saaledes, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal ogsaa kan træffes indenfor Forligsinstitutionen for hvert enkelt Tilfælde. I øvrigt virker hver enkelt Forligsmand selvstændigt indenfor sit Omraade, saa at en Mægling, der er paabegyndt af en Forligsmand, fortsættes og bringes til Ende af ham uden nogen Indgriben fra de andre Forligsmænds Side og uden anden Forhandling med dem end den, som vedkommende selv maatte finde ønskelig. Dog er der i Lovforslagets § 5 indføjet den Bestemmelse, at hvor der opstaar en Arbejdsstrid, som Forligsinstitutionen skønner er af særlig vidtrækkende samfundsmæssig Betydning, skal det kunne besluttes, at Mægling skal foretages af alle 3 Forligsmænd i Forening, og Ledelsen af denne Mægling sker da ved den af Forligsinstitutionen valgte Formand.

I øvrigt indeholder Lovforslaget af nyt kun en ændret Affattelse af Reglerne for, naar